

در مقایسه با کشورهای آسیا باهوش هستیم یا نه؟

وقتی صحبت از موفقیت می‌شود، ناخودآگاه افرادی به ذهن می‌آیند که از نظر ذهنی و با قدرت تفکر خود می‌توانند به راحتی ما را در مسائل مرتبط با هوش و استعداد پشت سر بگذارند؛ اما تحقیقات اخیر در دانشگاه استنفورد نشان می‌دهد که بهتر است نگاهمان را به این باور قدیمی عوض کنیم.

وقتی صحبت از موفقیت می‌شود، ناخودآگاه افرادی به ذهن می‌آیند که از نظر ذهنی و با قدرت تفکر خود می‌توانند به راحتی ما را در مسائل مرتبط با هوش و استعداد پشت سر بگذارند؛ اما تحقیقات اخیر در دانشگاه استنفورد نشان می‌دهد که بهتر است نگاهمان را به این باور قدیمی عوض کنیم.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از روزنامه سایه، براساس مقاله‌ای منتشرشده در سایت فوربز در ژانویه‌ی سال جاری با عنوان «چرا دیدگاه شما مهم‌تر از هوش‌تان است؟» آمده که روان‌شناسی به نام کارول دی‌ویک از دانشگاه استنفورد تحقیقات گسترده‌ای را در زمینه‌ی تاثیر نگرش افراد به مسائل بر سطح عملکردشان انجام داده و به این نتیجه رسید که دیدگاه آدم‌ها در رسیدن به موفقیت، مهم‌تر از آی کیو یا همان بهره‌ی هوشی‌ست.

دی‌ویک در تحقیقات خود دریافت که نگرش افراد در یکی از این دو دسته‌بندی قرار می‌گیرد: تفکر بسته‌شده و تفکر در حال رشد. در گروه اول، شما فردی هستید که فکر می‌کنید همین‌ی هستید که هستید و دیگر فرصت و جا برای تغییر ندارید.

در این حالت، در مواجه شدن با چالش‌های مختلف دچار مشکل خواهید شد چون با تکیه به توانایی‌های همیشگی خود به سرعت احساس ناتوانی خواهید کرد و تسلیم می‌شوید. در حالت دوم، شما باور دارید که می‌توانید با تلاش کردن بهتر شوید. بنابراین، حتی اگر فردی با بهره‌ی هوشی پایین‌تری باشید، می‌توانید از پس حل مسئله بربیایید و این یعنی در مسیر موفقیت قرارگرفتن برای برای شما محتمل‌تر از دسته‌ی اول است؛ زیرا مستعد و متمایل به یادگیری هستید و «رشدکردن» یکی از ویژگی‌های شماست.

با چنین دیدگاهی می‌توان بهتر و دقیق‌تر در مورد علل توسعه یا عقب ماندگی کشورها و جوامع صحبت کرد و نظر داد؛ گرچه هنوز هم دیدگاه عمومی این است که بهره‌ی هوشی نقشی موثر در پیشرفت افراد یک جامعه دارد. البته نمی‌توان تاثیر این مهم را در ابعاد فردی و اجتماعی و حتی کلان‌تر همچون توسعه یافتگی یک کشور نادیده گرفت؛ اما این تنها یک امتیاز از هزاران «باید» قدم گذاشتن در مسیر رشد است.

سطح هوش ایرانی‌ها همیشه محل نزاع بوده است و درحالی‌که گاهی عنوان می‌شود ایرانی‌ها به نسبت سایر کشورها یا در مقام مقایسه نسبت به خیلی از آنها باهوش‌ترند و هرجا که نشانی از موفقیت بین‌المللی باشد، نام ایرانی‌جماعت هم حضوری درخشان دارد، واقعیت این است که ما به نسبت بسیاری کشورهای آسیایی در سطوح خوبی قرار نداریم.

برای مثال تنها در زمینه‌ی حل مسائل ریاضی و علوم بر اساس آنچه در گزارش سال ۲۰۱۵ بیرنس اینسایدر آمده است نام ایران در رتبه‌ی ۵۱ از میان ۷۶ کشور این فهرست قرار دارد که جایگاه بالایی نیست.

طبق مقاله‌ای که در سایت جامع سلامتی Healthline آمده است، اولین بار روان‌شناسی به نام آلفرد باینت بود که تست هوش را در سال ۱۹۰۰ ابداع کرد؛ اما تست آی کیو به معنای آنچه در دنیای مدرن شناخته شد، ماحصل تلاش‌های شخصی به نام هنری هربرت گودارد در آمریکاست.

این روان‌شناس که سال ۱۸۹۹ از دانشگاه معتبر کلارک فارغ‌التحصیل شده، تست هوش باینت را از فرانسه به زبان انگلیسی ترجمه کرد و با به‌روزرسانی آن، دست به تحقیقاتی در مدارس و در میان دانش‌آموزان زد. از آن سال به بعد، تست هوش و اندازه‌گیری بهره‌ی هوشی به یک پارامتر در جداسازی افراد توانمند و ناتوان از نظر ذهنی بدل شد و در این مسیر باورهای شکل گرفت که وجود آی کیوی بالا می‌تواند منجر به موفقیت آدم‌ها و متاثر از آنها جامعه شود؛ اما تحقیقات تکمیلی در سال‌های اخیر این نظریه را رد کرد. طبق آنچه مرکز iq-research به عنوان منبع تحقیقاتی در زمینه‌ی بهره‌ی هوشی بین‌الملل ارائه داده است متوسط بهره‌ی هوشی ایرانیان ۸۴ است و در جدول کشورهایی با بیشترین میزان بهره‌ی هوشی در رده‌ی

بر اساس آمار این مرکز ایران در این مقام با کشورهایی چون افغانستان، کلمبیا، اردن، مراکش، نیجریه، پاکستان و پاراگوئه تقریباً هم‌سطح است. این درحالی‌ست که هنگ‌کنگ با عدد ۱۰۸ در رتبه‌ی نخست کشورهای با بهره‌ی هوشی بالا خودنمایی می‌کند و بعد از آن نام کشورهایی چون سنگاپور، کره جنوبی، ژاپن، چین و تایوان قرار دارد. در واقع در قیاس با کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه در آسیا فاصله‌ی قابل توجهی بین ما و آنها وجود دارد.

مسئله‌ای که نیازمند مطالعه، بررسی و تغییر نگرش بر بسترهای بهبود آن است. اگرچه امروزه نقش هوش هیجانی یا به تعبیر درست‌تر «هوش عاطفی» در مسیر موفقیت تعیین‌کننده‌تر و حیاتی‌تر است؛ اما نمی‌توان بهره‌ی هوشی را به‌دست فراموشی سپرد و از تاثیر آن غافل ماند.